

давшаго принявши спочатку увесь ажъ до конца такъ яко се въ себе маеть написанный и поданный есть, до книгъ нынешнихъ кгородскихъ Володимірскихъ, самый оригинамъ тому жъ его м. подаваючому выдати розказавши, уписати есми казалъ,—и есть уписанъ.

(Изъ гродской Владимірской книги за 1637 г., хранящейся въ Кіевскомъ Центр. Архивъ).

XCIX.

Письмо Владислава IV къ митрополиту Петру Могиль съ извѣстіемъ о назначеніи слѣдственной комиссіи по жалобамъ на него Исаи Копинскаго.

1637 г. мая 27.

Року тысяча шесть сотъ тридцать сегого, мѣсяца июня пятого дня.

На врьде кгородскомъ, въ замку его кор. мил. Володимерскомъ, передо мною Марцяномъ Олшамовскимъ, бургграфимъ замку Володимерского, и книгами нынешними кгородскими старостинскими, становши очевисто велебный въ пану Богу его милость Изаиашъ Копинскій, Архіипископъ Сиверскій, игумень монастыра светого Михаила Золотоверхого Кіевского, листъ отъ его Кор. М., пана пана нашего милостивого, въ справе себе подаваючого до его м. отца Петра Могилы, архимандрита печерского, подъ датою въ Варшаве дня двадцать сегого мѣсяца мая року теперь идучого, вышей на Акте менованого, писанный, для вписаня до книгъ нынешнихъ кгородскихъ Володимірскихъ перъ облятамъ подалъ, такъ се въ себе маючий: Władysław czwarty, z łaski Bożey Krol Polski, Wielkie Xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudskie Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie, a Szwedzky, Gotsky, Wandalsky dziedzięczny krol.—Wielebnemu Pietrowi Mogile, Archimandrycie Kiiowskiemu pieczerskiemu, wiernie nam miłemu łaskę naszą Krolewską.—Wielebny, wiernie nam miły, w krzywdach y oppres-

siach nie małych, stanowi duchownemu nie przyzwoitych, także y w wygnaniu wielebnego Izaiasza Kopinskiego, Archiepiskopa Ihumena, z monasteru s-tego Michała Złotowierchnego Kiiowskiego przez zakonnikow, sług, czeladź y naprawne na to insze osoby z rozkazania Wier. W. onemu przyczynione y dotąd nie uspokoiene, naznaczyliśmy inquisitorow naszych, ktorzy by tych iego wszystkich dolegliwości rzetelne wysłuchawszy y onemu Monastyr S-tego Michała Złotowierchniego przez Wier. W: nieprawnie z aparatami cierkiewnemi, srebrem, sprawami iego y przywilejami Monastyrskimi odjęty, w spokojną possessią oddawszy, nam o wszystkich przeszłych krzywdach, szkodach, naiazdach, tak monasterowi temu iako y iemu samemu poczynionych, z ludzi wiary godnych y tey tam sprawy wiadomych, pilną inquisitią uczyniwszy, do nas odesłali; ktora to inquisitia gdy się odprawać będzie, abys Wier: twoia od inquisitorow naszych obwieszony będąc, nie broniąc się żadnemi exceptiami, przed niemi stanął, wywiedzeniu tey inquisitiei przesiłuchał się, a tego niemniey przestrzegał, aby do tumultow albo seditij iakich kolwiek pod czas odprawowania tey inquisitiei z iakiey przyczyny Wier. T. nie przychodziło, inaczey nie czyniąc dla naruszenia pokoju pospolitego y łaski Naszey. Dan w Warszawie, dnia dwudziestego siodmego miesiąca Maia, Roku Panskiego tysiąc sześć set trzydziestego siodmego, Panowania Naszego Polskiego piątego, a Szwedzkiego szostego Roku.— У того листу печать коронная меньшое Канцелярии притисненая, а подпись руки Его Кор. м. тыми словами: *Vladislaus Rex*. А такъ я буркграбъ тотъ листъ за подаемъ очевистымъ и прозбою вышъ менованого его м. подаваючого принявши, спочатку увесь и до ковца такъ яко се въ себе маеть написанный и поданный есть, до книгъ внишнихъ кгородскихъ Володимірскихъ, самыи оригиналь его тому жъ с. м. подаваючому выдати розказавши, уписати еси казаль,—и есть уписанъ.

(Изъ вродской Владимірской книги за 1637 г., хранящейся
въ Киев Центр. Архивъ).